

S T A N O W I S K O

Rady Miejskiej w Ozimku

podjęte na Sesji w dniu 24 listopada 1993 r.

W sprawie poparcia dla : " Stanowiska Ogólnopolskich Organizacji Samorządu Terytorialnego z 2.X.93 r." i "Stanowiska Rady Miasta Opola w sprawie kontynuacji prac nad reformą administracji publicznej w Polsce z 21.X.93 r."

1. Udziela się pełnego poparcia dla w/ wym. stanowisk.
2. Treść stanowisk, o których mowa zawarta jest w załącznikach nr 1 i 2 niniejszego stanowiska .
3. Niniejsze stanowisko należy przekazać: Prezydentowi, Parlamentowi i Rządowi RP, Posłom Ziemi Opolskiej, Wojewodzie Opolskiemu, Sejmikowi Samorządowemu Województwa Opolskiego , Związkowi Gmin Śląska Opolskiego, Radzie Miasta Opola oraz środkom masowego przekazu .

P R Z E W O D N I C Z A C Y

RADY MIEJSKIEJ

Maciej Piróg

STANOWISKO
OGÓLNOPOLSKICH ORGANIZACJI SAMORZĄDU
TERYTORIALNEGO

przyjęte na spotkaniu w Poznaniu w dniu 2 października 1993 roku

Zgromadzeni na spotkaniu w dniu 2 października przedstawiciele władz wykonawczych Krajowego Sejmiku Samorządu Terytorialnego, Unii Miastopoli Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Związku Gmin Wiejskich RP i Związku Miast Polskich - jako najszersza reprezentacja samorządu terytorialnego w Polsce - zgodnie oświadczają:

Zważywszy, że:

1. Samorząd terytorialny szczebla gminnego, odtworzony po kilkudziesięciu latach, okazał się (wzrost) i najstabilniejszym elementem organizacji państwa, elementem, który - mimo ograniczeń finansowych i legislacyjnych - funkcjonuje skutecznie, racjonalnie i z wielką odpowiedzialnością dysponuje publicznymi środkami finansowymi. Są one wydawane oszczędnie, zapewniając realizację zadań administracyjnych, przekazanych ustawowo, a także w wielu wypadkach wspomagając zdrowie; czy bezpieczeństwo publiczne. Stabilność i odpowiedzialność władz lokalnych stanowią bardzo istotny czynnik sytuacji politycznej w kraju, amortyzując brak stabilności na innych szczeblach władzy.

2. Jedną z zasadniczych przyczyn hamujących harmonijne przemiany ustrojowe w skali całego kraju jest ciągłe nieprzezwyciężona centralizacja państwa, która - na skutek braku zmian niezbędnych zmian legislacyjnych i nadmiernego rozwoju administracji - uległa od czasu wyborów samorządowych dalszemu wzmocnieniu. Reforma administracji publicznej nie była w wystarczającym stopniu kontynuowana w warunkach, gdy główne wysiłki parlamentu i rządu kierowano na przewyżczenie konfliktów społecznych o podłożu przede wszystkim ekonomicznym.

Zjawisko nadmiernej centralizacji nie służy krajowi, powoduje rozciągnięcie w czasie procesu decyzyjnego oraz znaczne wydłużenie drogi między organami podejmującymi decyzje a obywatelami. Nie sprzyja to czytelności społecznej ustroju państwa, rodzi szereg sytuacji konfliktowych, powoduje obarczanie odpowiedzialnością władz samorządowych za sprawy, w których władze lokalne pozabawione są możliwości działania. Sytuacja ta zagraża stabilności struktur samorządowych, a jej naruszenie może mieć negatywne konsekwencje społeczne.

Nadmierna centralizacja struktur państwa powoduje marnotrawienie grosza publicznego w wyniku podejmowania nieatrakcyjnych decyzji przez centrum, bez orientacji w potrzebach lokalnych. Obserwowany jest brak konsekwencji przy gospodarowaniu środkami publicznymi, a także - co najważniejsze - brak obiektywnych kryteriów podziału środków publicznych z budżetu państwa. W dalszym ciągu utrzymuje się uznaniowy charakter rozdziału tych środków, co nie sprzyja stabilizacji systemu finansowego państwa.

- Sytuacja finansowa samorządu gminnego, mimo upływu ponad trzech lat od jego wprowadzenia, w dalszym ciągu jest nieokreślona, m.in. przez brak ustawowego uregulowania finansów komunalnych (dotychczasowe ustawy były incydentalne, a ostatek obowiązuje do końca bieżącego roku).
- Istnieje powszechna akceptacja środowisk samorządowych dla dalszej reformy administracji publicznej w kierunku decentralizacji zadań i kompetencji oraz co za tym idzie - środków finansowych. Dotyczy to zwłaszcza programu pilotażowego, realizowanego przez największe miasta, który oznaczać będzie dokonanie reformy gminnej w odniesieniu do organizmów miejskich będzie zapoczątkowanie reformy powiatowej jako drugiego elementu administracji samorządowej.

Akceptując w całości Oświadczenie Konwentu Prezydentów 46 Największych Miast Polskich z dnia 23 września 1993 roku, a w szczególności to, że konieczna jest konsekwentna kontynuacja reformy administracji publicznej w kierunku:

- dalszej decentralizacji zadań publicznych, przez ograniczenie zarządzania i alokacji środków w układzie resortowym (pionowym) na rzecz układu terytorialnego
- dokończenia reformy na szczeblu gmin, wprowadzenia powiatów i reformy województw,
- zwiększenia spójności i sferowości państwa, między innymi przez ograniczenie do minimum administracji specjalnych.

Zwracają się do parlamentarzystów i rządu RP o:

- Podjęcie w trybie pilnym prac nad uchwaleniem ustawy o finansach gmin, aby możliwe było uchwalenie budżetów gminnych w ustawowym terminie, na podstawie projektu, który uzyskał akceptację środowisk samorządowych, reprezentowanych w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.
 - Plne dokończenie przygotowań do ustawowego przekazania szkół podstawowych Samorządu Terytorialnego zasadach, a w szczególności przejęcia przez budżet państwa wszelkich zadłużeń, jak również wprowadzenie niezbędnych zmian legislacyjnych, związanych z przejęciem szkół przez gminy. Przede wszystkim uchwalenia wymaga uzgodniona nowelizacja ustawy o systemie oświaty.
 - Kontynuowanie reformy administracji publicznej z wykorzystaniem dotychczasowego dorobku legislacyjnego, stanowiącego w dużym stopniu wynik pracy środowisk samorządowych i uzgodnień w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.
- W pierwszym rzędzie wprowadzony powinien być powiat samorządowy, dysponujący własnym budżetem i mieniem komunalnym, który nie będzie odbierał kompetencji gminom, ani nie będzie wobec nich nadzórny. Reforma powiatowa nie jest przy tym celem samym w sobie, lecz kluczowym elementem reformy ustroju państwa, który umożliwi decentralizację władzy na rzecz nowych województw i regionalizację działania struktur państwa
- Zapewnienie w wyniku tej reformy stabilizacji pozycji wojewody, który powinien być wyposażonym we wszystkie kompetencje o znaczeniu regionalnym urządzeniem państwowym, wojewoda nie może być traktowany jako polityk podlegający ewaluacji przy okazji zmian politycznych w rządzie

5. Uzgodnianie wszystkich istotnych dla samorządu projektów przedsięwzięć i decyzji w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Krajowy Sejmik Samorządu Terytorialnego:

- Piotr Buczkowski (Poznań) - przewodniczący Prezydium KSSST
- Zyła Gliłowska (Lublin) - wiceprzewodniczący Prezydium KSSST
- Grzegorz Grzełak (Gdańsk) - wiceprzewodniczący Prezydium KSSST
- Jakub Chmielewski (Płock) - członek Prezydium KSSST
- Wojciech Czech (Kielce) - członek Prezydium KSSST
- Leon Kiersa (Wrocław) - członek Prezydium KSSST
- Andrzej Dec (Rzeszów) - członek Prezydium KSSST

Unia Metropolii Polskich:

- Grzegorz Palka (Łódź) - prezes UMP
- Włodzimierz Tomaszewski (Łódź) - sekretarz UMP

Unia Miasteczek Polskich:

- Leszek Chwał (Cedynia) - prezes Zarządu UMP
- Henryk Libarda (Woiłów) - skarbnik Zarządu UMP

Związek Gmin Wiejskich RP:

- Adam Tychowski (Suchy Las) - przewodniczący Zarządu ZGW RP
- Andrzej Sędziwy (Kamienica Polska) - wiceprzewodn. Zarządu ZGW RP
- Janusz Sala (Skórcz) - wiceprzewodniczący Zarządu ZGW RP
- Ewa Dalc (Rokietnica) - członek Zarządu ZGW RP
- Henryk Kurczewski (Siryków) - członek Zarządu ZGW RP
- Krzysztof Szymanski (Lipinki Łużyckie) - członek Zarządu ZGW RP
- Jerzy Zająkła (Łubianka) - członek Zarządu ZGW RP

Związek Miast Polskich:

- Wojciech Kaczmarek (Poznań) - prezes ZMP
- Franciszka Cegielska (Gdynia) - wiceprezes ZMP
- Tadeusz Wrona (Częstochowa) - sekretarz Zarządu ZMP